

**Χριστίνα Παρασχά**

**Να μάθεις να φεύγεις**

Από την ασφάλεια τρύπων αγκαλιών

Από χειραψίες που σε στοιχειώνουν

Από την ανάμνηση μιας κάλπικης ευτυχίας

Να φεύγεις – αθόρυβα, σιωπηλά, χωρίς κραυγές, μακρόσυρτους αποχαιρετισμούς

Να μην παίρνεις τίποτα μαζί, ούτε ενθύμια, ούτε ζακέτες για το δρόμο

Να τρέχεις μακριά από δήθεν καταφύγια κι ας έχει έξω και χαλάζι

Να μάθεις να κοιτάς βαθιά στα μάτια όταν λες αντίο κι όχι κάτω ή το άπειρο

Να εννοείς τις λέξεις σου, μην τις εξευτελίζεις, σε παρακαλώ

Να μάθεις να κοιτάς την κλεψύδρα, να βλέπεις πως ο χρόνος σου τελειώσει

Όχι αγκαλιές, γράμματα, αφιερώσεις, κάποτε θα ξανασυναντηθούμε αγάπη μου

(Όλα τα βράδια και τα τραγούδια δεν θα είναι ποτέ δικά σας – αποδέξου το)

Να σταματήσεις να αγαπάς τον Μέλλοντα, όταν αυτό που έχεις είναι μόνο ο Ενεστώτας

Να φεύγεις από εκεί που δεν ξέρεις γιατί βρίσκεσαι – από εκεί που δεν ξέρουν γιατί σε κρατάνε

Να αποχωρίζεσαι τραγούδια που αγάπησες, μέρη που περπάτησες

Δεν έχεις τόση περιορισμένη φαντασία όσο νομίζεις

Μπορείς να φτιάξεις ιστορίες ολοκαίνουριες, με ουρανό κι αλάτι

Να θυμίζουν λίγο φθινόπωρο, πολύ καλοκαίρι κι εκείνη την απέραντη Άνοιξη

Να φεύγεις από εκεί που δε σου δίνουν αυτά που χρειάζεσαι

Από το δυσανάλογο, το μέτριο και το λίγο

Να απαιτείς αυτό που δίνεις να το παίρνεις πίσω – δεν τους το χρωστάς

Να μάθεις να σέβεσαι την αγάπη σου, το χρόνο σου και την καρδιά σου

Μην πιστεύεις αυτά που λένε – η αγάπη δεν είναι ανεξάντλητη, τελειώνει

Η καρδιά χαλάει, θα τη χτυπάς μια μέρα και δεν θα δουλεύει

Να μην συγχωρείς όσους δεν σου έπλυναν τα πόδια σου με δάκρυα μετανοίας

Να καταλάβεις πως οι δεύτερες ευκαιρίες είναι για τους δειλούς, οι τρίτες για τους γελοίους

Μην τρέμεις την αντιστοιχία λέξεων-εννοιών, να ονομάζεις σχέση την σχέση την κοροϊδία κοροϊδία

Να μαλώνεις τον εαυτό σου καμιά φορά που κάθεται και κλαψουρίζει σαν μωρό κι εσύ κάθεσαι και του δίνεις γλειφιτζούρι μη και σου στεναχωρηθεί το βυζανιάρικο

Να μάθεις να ψάχνεις για αγάπες που θυμίζουν Καζαμπλάνκα, όχι συμβάσεις ορισμένου χρόνου

Και. Να μάθεις να φεύγεις. Από εκεί που ποτέ πραγματικά δεν υπήρξες

Να φεύγεις κι ας μοιάζει να σου ξεριζώνουν το παιδί από τη μήτρα

Να φεύγεις από όσα νόμισες γι' αληθινά, μήπως φτάσεις κάποτε σ' αυτά

[Πηγή: yposimeioseis.com, 20.07.2014](https://yposimeioseis.com)